

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3876/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“, Београд, Технички центар Ниш, Одсек за техничке услуге Лесковац, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2172/19 од 04.06.2020. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2172/19 од 04.06.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2172/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4070/2018 од 08.02.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца, као потрошача електричне енергије, према туженом, као трговцу-гарантованом снабдевачу електричном енергијом, којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења, односно неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо-центра за период од 01.10.2014. године до 01.09.2018. године, исплати укупан новчани износ од 7.623,58 динара, са законском затезном каматом од пресуђења 08.02.2019. године, до коначне исплате, као неоснован. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2172/19 од 04.06.2020. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. У конкретном случају ревидент не указује, нити има потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, јер се ревизијом ни не указује на постојање супротних правоснажних пресуда у истој или сличној чињеничноправној ситуацији.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.09.2018. године ради дуга, а вредност предмета спора побијаног дела од 7.623,58 динара очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**